

נולד בזלוצ'וב, גליציה
 ב – 10.2.1901
 נפטר ב – 13.6.1978
 היה נשוי לאידה
 אב לגדעון וחנוך

בימי נעוריו גילה עניין בארגוני נוער ציוניים בעירו ולאחר צאת הרוסים (בתום מלחמת העולם) הצטרף לקן השומר-הצעיר. בשנת 1918 יצא עם קבוצתו להכשרה ולמד נפחות, שהפכה אצלו למקצוע. עלה לארץ בעלייה השומרית הגדולה והגיע באנייה "הלואן-קרנוליה". בארץ השתייך לקבוצה שעבדה בסלילת כביש בבית-וגן, עלה עימה להתיישב ביתניה-עילית, ואחר-כך הצטרפה הקבוצה לקיבוץ "שומריה", ששכן בסמוך לכביש חיפה-ג'דה, ואתם עלה להתיישבות בבית-אלפא.

עבד כחרש-ברזל בנפחיה הקטנה שהקים, שהפכה עם השנים למסגריה. בשנות ה"צנע" היה רכז-קניות. האימרה המפורסמת שרווחה באותם ימים במשק היתה: "אין מה לדאוג, דד'ונק ישיג הכל". להשיג הכל באותה תקופה, היה הישג של ממש. בשנים הבאות איפין אותו הרצון לטפל בפינות מוזנחות בחצר הקיבוץ. כך הקים את מפעל איסוף הנייר בקיבוץ. לאחר מכן לקח על עצמו את הטיפול והאחזקה בבית-הקברות, והפך אותו ממקום מוזנח לאתר מטופל ומטופח, שהכל גאים בו והוא שם-דבר בהתיישבות העובדת. בסמוך לבית-הקברות הקים פינת הנצחה לנספים בשואה, בהם רבים מבני משפחתו. בשנים האחרונות עבד בקב-קור. נפטר בחטף מהתקף לב. גדעון, בנו: "הטראנספר הידוע השאיר באבא צלקות עמוקות, ונפשו נקרעה בין חבריו שעברו לרמת-יוחנן ובין קיבוצו בית-אלפא, ולאורך עשרות שנים המשיך אבא לשמור על קשרים הדוקים עם מרבית החברים שעברו לרמת-יוחנן. ראה חובה לעצמו לחפש את בני משפחתו שנותרו לאחר השואה, ולא נח ולא שקט עד שעלה בידיו להביא ארצה את שתי אחיותיו, לסדרן ולדאוג לכל מחסורן. בכל שנותיו נתן לנו, הסובבים אותו, להרגיש שעבודת הכפיים הינה כבוד לאדם, ובריאותו האיתנה וכוחו הפיזי הרב הוכיחו זאת הלכה למעשה". הלל נוימן: "אנו, דור הבנים הראשון של הקיבוץ, נזכור את דד'ונק בנפחיה, כשהוא מחולל נפלאות בעזרת הקורנס והמפוח. חורף וקיץ היה כור הפחמים בוער. בערבים היה אוסף אותנו סביב המפוח, שהיה משמש לקליית תירס או צליית תפוחי-אדמה. זכיתי להכיר את דד'ונק בגדולתו, עת נחלץ, בעת צער ומכאוב, כידיד נאמן, פשוט הליכות, בעל לב טוב ומוכן לסייע בכל, למען חבריו. דד'ונק היה לסמל המעש, לעומת המלל".